Exemplū Quidā vir sāct⁹ singu
lis annis ɔsueuit infirmari ⁊c̄· re
quire supra in sermōe Cū venerit
ille arguet mūdū ¶ Tercīo mittit
spūssanct⁹ ꝙ arguat pctōres Jo
han· xvi· Cū autē venerit ille ar
guet mundum de pctā· i· munda
nos ꝑ inspiracōem scꝫ qn̄ mittit
in cor tuum tue consciencie ꝙ di
cat tibi ꝙ maluꝫ est ꝙ peccas Je
remie· ij· Arguet te malicia tua
⁊ auersio tua icrepabit te· Et se
quitur· Et vide ꝙ̄ malū ⁊ amarꝫ
est te dereliquisse dn̄m deū tuum
¶ Notādum ꝙ nulla pena grauior
est mala cōsciencia· si autem vis
nunꝙ̄ esse tristis bene viue· Qui
autē male viuit semꝑ habꝫ tur
batā cōscienciam· Cum autē sen
tis aliquā cogitacōeꝫ talem q̄ ar
guit te de pctō scias esse a spūsā
cto· Tu autē obedias ei audiēdo
eius increpacōes Alioquin siue
velis siue nolis in futuro horren
dam increpacōem sustineb̄ Pro
uerb· xxix· Qui corripiētem dura
ceruice ɔtemnit repente ei super
niet interitus ⁊ eum sanitas non
sequet̄ qn̄ dicet dn̄s Esuriui ⁊ n̄
dedistis michi mādūcare ⁊c̄· Et
seq̄tur· i· te maledicti in ignem et̄
num O ꝙ̄ grauis erit illa icrepa
cio quā timuit dauid dicēs· Dn̄e
ne i furo· tuo argu· me· Et Abac̄
ij· Qui dicebat sup custodiā me
am stabo vt videam q̄d respōde
am ad arguentē me· qui mō seip
sum arguit tunc non arguetur·
Job· xiij· Vias meas arguam i
cōspectu eius ⁊ ipse erit saluator
me⁹· Quo autē disceptabit in iu
dicio cuꝫ malis· req̄re in die ascē
sionis in sermone Ascēdit de⁹ in
iubilacōe ⁊ inuenies ⁊c̄· Rogem⁹
igitur spiritūsāctum·

Itē de spūsācto· S· xciiij

FActus est repēte de celo
sonus tanꝙ̄ aduenientis
spūs vehementis ⁊ reple
uit totā domum vbi erant sedētes
Actuū· ij· ¶ Notandū est qd̄ multi
plici specie spūssanct⁹ est missus
¶ Primo in specie venti vt in pn̄ti
euangelio vbi dicitur ꝙ spūssan
ctus venit in similitudine vēti ve
hementis Hoc autē factum e ad
innuendū ꝙ spūssanct⁹ agiles fa
cit ad opandū quos replet· glō·
Nescit eim̄ tarda molimina spūs
sancti gracia· vnde certū signuꝫ
est ꝙ quicūqꝫ agilis est ad bene
opandum ⁊ ad dei seruicium ꝙ
habeat spm̄sanctum· Rō· viij· q̄
cunqꝫ spū dei agūtur hij filij dei
sunt Sed quidā habēt spm̄san
ctum ⁊ expellūt eum a se ꝑ immū
das ⁊ inutiles cogitacōes ⁊ opera
cōes Sap· j· spūssanctus aufert
se a cogitacōibus que sunt sine i
tellectu ⁊ expellitur a superueniēte
iniq̄tate· ⁊ tales merētur eternā
mortē Heb· x· Irritā quis faciēs

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-534/0287
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG